

ABSTRAKT

Předkládaná diplomová práce pojednává o hodnocení cílené na podporu efektivního učení žáků. V první části práce jsou diskutována teoretická východiska tématu, konkrétně školní, a především formativní hodnocení. Je zde definován pojem hodnocení, jeho historie, funkce, typy a význam. Dále se práce zabývá tématem hodnocení pro učení a jeho metodami s přímou vazbou na výzkumné otázky. Druhá část práce je věnována empirickému výzkumu hodnocení u dvou učitelek prvního stupně základní školy ze zvolené třetí a páté třídy včetně vnímání formativního hodnocení jejich žáky. Praktická část vychází ze získaných teoretických poznatků a je prováděna kvalitativní formou. K šetření výzkumu je zvolena případová studie formativního hodnocení v kontextu třídních systémů výuky a hodnocení žáků s cílem zmapování, analyzování a posouzení významnosti formativního hodnocení, hodnocení pro učení a hodnocení jako učení žáků. Diplomová práce tak přináší zjištění, jakým způsobem je formativní hodnocení uplatňováno a jak tento inovativní způsob ve výuce vnímají nejen žáci ale i jejich učitelé. Z výzkumného šetření vyplývá, že zvolené učitelky ze třetí i v páté třídy zařazují jednotlivé možnosti formativního hodnocení do jejich výuky. Obě učitelky využívají toto hodnocení podle věku a individuálních zvláštností jedinců, přestože učitelka ze třetí třídy se přiklání spíše k sumativnímu typu hodnocení. Paní učitelka v páté třídě je naopak nakloněna k hodnocení formativnímu. Všichni žáci se ztotožňují v případě dobrého prospěchu spíše k hodnocení známou, při obtížích ve výuce ke slovnímu hodnocení, pro ideální pochopení klasifikace k oběma způsobům. Většina žáků vnímá jako nejprospěšnější sebehodnocení společně s hodnocením učitele. Nejproblematictější a nejméně objektivní je pro ně vrstevnické hodnocení.

KLÍČOVÁ SLOVA

Formativní hodnocení, hodnocení pro učení, hodnocení jako učení, sebehodnocení, vrstevnické hodnocení, žákovské portfolio, případová studie.